

ئەرک و ئامانجى قوربانيدان له ئەفسانە و ئايىنە كاندا

محەمەد سلیمان عەباس

پێشەکی:

دامەزراندنی لیکەوتوو تەو تەو کە لە میانیدا بوونە وەرێکی ئەفسانەیی لە لایەن بوونە وەرانی دیکەى ئەفسانەیی کوژراوە و ئەو پروداوە بوو تە هۆی دامەزراندنی سیستمیکی کولتووری، بنەما و سرووتەکانی هاوسەرگیری و قەدەغە کراوەکان و گشت دیاردە کولتوورییەکان کە مەزۆف خۆی پێو بەند کردووە و پەیدا بوون، بۆیە بە برۆی «رینیه جیرار» بنچینەى ئایین و سەرچەم سرووتەکانە، قوربانیدانیش یەکیکە لەو سرووتانە (رینیه جیرار، العنّف المقدس، ۱۹۹۲، ۱۱۹).

مەزۆفناسی فرەنسی (رینیه جیرار)، بۆچوونێکی جیاوازی سەبارەت بە قوربانیدان هەیە، ئەو پێیوایە لە سرووتی قوربانیدا، دوو ئاراستە، یان شێوێکی پێچەوانەى یەک دەبینرێت، ئاراستەى یەكەم وەك کارێکی موقەددەس ئەژماردە کرایت، کە فرامۆشکردنی کارێکی مەترسیدارە، کەچی لە ئاراستە و شێوێکی دووهمدا، وەك جۆرێک لە تاوان و توندوتیژی دەردەکەوێت، واتە سەرپرین و کوشتنی قوربانیهکە، کارێکی تاوانکارییە، بەلام نابێ ئەو لە بیر بکەین قوربانیدان

ئەگەر سەرئەنجام بەدەینه قوربانیکردن بە واتا فراوانەکەى (هەر لە سەرپرینی ئازەل، تا هەڵکردنی بخوور و بەخشینه وەى خواردن و هەندیک جموجوولی دی تاییەت لە پەرستگادا). دەبێ قوربانى زۆر زوو هاوواتای پەرستن بوو بێت. لە زمانى سانسکریتیدا وشەى (یاژ) دەبینین، کە هەردوو واتای (قوربانیکردن و پەرستن) دەگرێتەو، کرداری سانسکرستی (یەژەتەى)، واتای قوربانى دەکات (زانستی بەراورکردنی پێوانەیی، ۲۰۲۰، ۵۴۴)، واتە قوربانیهى هەر سەرپرین نەبوو، بەلکوو یەکیکە لە دیاردەکانی پەرستن.

قوربانیدان، یەکیکە لە گەرمترین سرووتی ئایینهکان، هەر لە ئایینه سەرەتاییەکانە و بەگەر تا دەگاتە ئایینه پێشکەوتووکان و چەندان پرسىار سەبارەت بنچینه و سروشت و ئەرکی ئایینی قوربانیدان لە ئارادا هەن.

ئەفسانەکانی ئافراندن بە شێوێکی ناروون و شێواو باسی ئەو توندوتیژییە دەکەن، کە

نابیتته موقه ددهس ئەگەر کوشتنی تیدا نه بیت (رینییه جیرار، العنف المقدس، ۱۹۹۲، ۱۵).

ئەگەر سرووتی قوربانیدان بهند و په یوه ست بیت به کوشتن، ئەوه ده لالهت له وه ده کات، که له سه رهتا و بنه پرتدا سرووتیکی گرینگ بووه.

هه ندیک توپژهر، جهخت له وه ده که نه وه که قوربانیدان کۆنترین شیوازی باوه پدارییه له میژووی مروّقایه تیدا و له سرووته کانی دیکه زیاتر له کرۆک و گه وهری ئاییین نزیکه، ههروهک «وینبیرگر» سه بارهت به قوربانیدان پئیوایه، قوربانیدان به پله یهک سرووتیکی ئاییینییه و له هه ندیک بار و کاتدا له گه ل کرۆکی موقه ددهس چوون یه که، له م باره یه وه «مارسیل مۆس» یش، جهخت له وه ده کاته وه که قوربانیدان کاریکی ئاییینییه، بۆیه ته نیا له ریگه ی پیاوانی ئاییینی و له که شیکی باوه پداریدا جیبه جی ده کریت، واته له پوانگه ی مارسیل مۆس و هوپیر، قوربانیدان بۆ ئەوه ی ده کریت رهوش، یان دۆخی مه عنه وی که سیک بگوریت، واته به شداریکردنی قوربانیده ر و ژینگه ی ده وروپه ری له سیفته ی قه داسه تدا، که هه موویان له دۆخی دنیا یی ده گوازیینه وه بۆ دۆخی قه داسهت (طقوس العبور فی الاسلام، عبدالرحیم بوهاها، ۲۰۰۹، ۳۰۲).

له پوانگه ی «مۆس» ه وه، سرووتی قوربانیدان له سێ توخمی سه ره کی پیکدیته:

۱- قوربانیده ر.

۲- قوربانیه که.

۳- قوربانی بۆ کراوه که. له گه ل هه ندیک پیکهاته ی دیکه ی سرووته که، وهک پیاوی ئاییینی که ریوره سمی سرووته که به ریوه ده بن، هه روه ها شوینی قوربانیدان (عبدالرحیم بوهاها،

۲۰۰۹، ۳۰۳).

به بروای «مارسیل مۆس» قوربانیدان بنچینه ی گشت شارستانی و ئاییینه کانه و له ریگه ی قوربانیدان، مروّف پیوه ندی به ئاسمانه وه ده کات. له ئاییینی هیندۆسیدا، قوربانیکردنی ئازهل چه قی ریوره سمه که یان بووه و پئیان وابوو له ریگه ی قوربانیدانه وه ده توانن ئەوه ی ده خوازن و داواکارن له خوداوه نده وه به دهستی بێنن و له گه ل پیشکه شکردنی قوربانیه که، کاهینه کان راده وه ستان و له قوربانیه که نزیک ده بوونه وه و چه ند شیوازیکی جادوو ئامیزیان ده خویند (خوا و گه ردوون و مروّف، فیراس سه واه، ۲۰۲۱، ۳۷۴).

به راهمه هندۆسه کان، چه مکه کانی سه بارهت به واتا و ئامانجه کانی ریوره سمی قوربانیدانیان و ئەو هیزه په نهانه ی، کاریگه ری پی ده به خشیت، گه شه پی دا و به بروای ئەوان قوربانیدان ته نیا بریتی نییه له پیشکه شکردنی قوربانی و به خشینه وه، به قه د هینده ی ئەوه ی کرداریکی هه ره وه زییه و ئەو هیزه میتافیزیکیه ی نیو گه ردوون ده خاته ژیر پکیف و ده سه لاتی ئەوانه وه (خوا و گه ردوون و مروّف، فیراس سه واه، ۲۰۲۱، ۳۷۴).

دوای په ره سه نندی بیروه زری ئاییینی له قۆناغی ته وته مگه ری بۆ قۆناغی په رستنی خواوه ندان، قوربانیدان بۆ خواوه ند بووه گرنگترین سرووتی ئاییینی و خه لک و هاوولاتیان له خوانی خواردنی گوشتی قوربانیه که له پینا و پته وکردنی پیوه ندییان له گه ل خواوه ند به شدارده بوون، له قۆناغه کانی دواتردا گۆرپانکاری به سه ر ریوره سم و سرووتی خواردنی گوشت و خوینی قوربانیه که داها، ئەوه بوو له هه ندیک ئایییندا، شه رابی سوور جیکه ی خوینی گرتنه وه،

ههروهك له ئاييني مهسيحيدا باوه، بهلام لهو شوپتانهي كشتوكال ناكهن، وهك دوورگه عه ره ب، خواردنه وهی خوینی قوربانی تا هاتنی ئايینی ئیسلام بهردهوام بوو (الأعیاد في بلاد الراقیدین، راجحة خضر، ۲۰۱۱، ۳۵).

تهنانه له سهدهكاني نيوان (۶-۴) زابینیدا، كاتيک مملانی نیوان په پیره وانی ئايینی مهسیحی و بت په رستان هه بوو، برودارنیکی بت په رست به ناوی (جمبلیک)، به رگری له قوربانیدان دهكات و برپای و ابوو، كه قوربانیدان به ئاژهل، پیوهندییه کی توند و موقه ددهس له نیوان مرؤف و خوداوهند دروست دهكات و له پښگه ی نه و کاره وه مرؤف چونیه کی (التماهی) له گهل خواوهندا دهكات و نه و کاته ئامانجی هه ره بالآ به دی دینی، نه و جا سۆز و خو شه ویستی له نیوانماندا دپته دی و گه شه دهكات، هه ره ها نه و پیو ابوو، به بی قوربانیدان، نو یژکردن ته نیا چند وشه یه کی مردووه، ته نیا له پښگه قوربانیدان وشه کان زیندوو ده بن (اواخر الوثنیین، بییر شوفان، ۱۹۹۷، ۳۴۹).

قوربانیدان چییه؟

زانای به ریتانی «رپورت سمیس» به م شیویه پیناسه ی قوربانی دهكات: قوربانیدان بریتیه له خواردنی ته وته میك له سه ر خوانیك، كه خواوهند و خواوهند په رستان پیکه وه به هاوبه شی قوربانیه که ده خون و له و کاته دا مرؤفه به شداریبووه کان له خوانه که دا وا هه ست ده که ن له خواوهند نزیکن، که چی له پوانگه ی مارسیل مؤس و هوبرت: قوربانی ئامرازیکه خه لک و بروداران به کاری دینن به مه بهستی پیوهندی کردن به دنیا ی موقه ددهس، که چی «جیمس فریزه ر» برپای وایه، قوربانیدان

خؤراکیکه بو سروشت بو نه وهی ببووژیته وه و پیتوبه ره که تی به رده وام بیته که ژیان ی مرؤف په یوه سته به و سروشته ، بویه خه لک، یان باوه پداران، ئاژهل، یان شا ده که نه قوربانی بو هیئانه دی نو پیوونه وه و ژیان وهی سروشت (القربان في الجاهلیة و الاسلام، وحید اسعفی، ۲۰۰۷، ۱۰).

له لایه ن خو یه وه مرؤفناس «یوسف شلحد» پیوایه قوربانیدان: بریتیه له پيشكه شكردی ئاژهل یك بو خواوهند، به مه بهستی نزیكبوونه وه لی، یان پزگاریوون له ترس و توورپه یی نه و، یان به مه بهستی پیوهندی کردن له گهل خواوهند (طقوس العبور في الاسلام، عبدالرحیم بواها، ۲۰۰۹، ۳۰۲)، هه ره ها «پیتر هاموند» كه مرؤفناسیكه، به م شیویه پیناسه ی قوربانی کردوه: قوربانیدان نه وه یه که که سیک شتیکی به هادار و به نرخ له ناویبات له پیناو په زامه ندی هیژیکی بالآ، یان له پیناو باوان (نه سلاف)، که نه وه ده بیته هوی پیته وکردنی پیوهندی له گه لیان (الأدیان في المجتمعات البدائیة، محمد الخطیب، ۲۰۱۷، ۱۷۳). به گویره ی پیناسه یه کی دیکه ی (رپورت سمیس)، قوربانیدان دیارییه که مرؤف پیشکه شی خواوهندی دهكات، به مه بهستی نزیكبوونه وه لی و لیخوشبوون له و خراپی و گوناخانه ی کردویه تی، بویه قوربانیدان بریتیه له دیاری و دانپیدانان و پزگرتن (القربان، مارسیل موس و هنری هوبیر، ۲۰۲۱، ۱۲).

له پوانگه ی زانای فرهنسی «روجیه پاستید» قوربانیدان: کاریکی سرووت ئامیزه تیدا بونه وه ریکی زیندوو له ناوده بریت و برپا وایه به م جوره ده توانری کاریگه ری له هیزه نادیاره کان و هیئانه دی په زامه ندی هیزه که بکریته (تاریخ الادیان و فلسفتها، طه الهاشمی، ۱۹۶۳، ۲۲۰).

ههروهه ها «تایلۆر» یش برپای وایه، قوربانى دياربیه که بۆ هینانه دی مه به ستيك پیشکەش پوحه کان ده کریت، له سه ربنه مای (ببه خشه بۆ ئه وه ی پیت ببه خشیت). تایلۆر ئاماژه به وه ده کات که قوربانیدان سرۆتیکه په گه که ی بۆ ژیاره کۆن و به راییه کان ده گه رپته وه و پله و پایه که ی له سیستمی پوحانیدا هاوشانی نزا و دو عاکردنه له ژیار و سیستمی سه ده کانی ئه م دواییه، ههروهک چۆن نزا و دو عاکردن ئاراسته ی خودا ده کریت، قوربانیدانیش دياربیه که پیشکەش خواوه ند کراره، هه رچه نده قوربانیدان له قۆناغه کانی به راییدا کاریکى درکراو بوو، به لام له سه رده م و قۆناغه کانی دواتردا گۆرانکاری به سه ردا هات، نه ک ته نیا له پوو ی ئه نجامدامی پۆره سه مه که ی، به لککو له پوو ی مه به ست و نیازی باوه ردار له ئه نجامدانی قوربانیه که دا (تاریخ الأديان و فلسفتها، طه الهاشمي، ۱۹۶۳، ۲۲۱).

لیکۆله ری فیه نسی «پوجیه پاستید»، له گه ل بۆچوونه که ی تایلۆر نییه، که ده لئ، قوربانیدان له سه ره تادا دیاری بووه بۆ خواوه ند، له پوانگه ی پاستید، ناشی له سه ره تادا قوربانى دیاری بوویت، چونکه له پرۆسه ی دیاریدا ده بئ دوو سۆز، یان عاتیفه هه بیئت: سۆزی تاکایه تی و سۆزی دانپیدانان به چاکه ی خواوه ند، که چی ئه م دوو سۆزه، له قۆناغه کانی سه ره تادا له ئارادا نه بوون، بۆیه پاستید پئیوایه، قوربانیدان بریتییه له جه مێک خواردن ده دریته خواوه ند، له م جۆره دا ته واوی قوربانیه که پیشکەش خواوه ند ده کریت.

هه ندیک جۆره قوربانى دیکه ش هه ن، که خواوه ند ته نیا به شیکی قوربانیه که ی پئ ده دریت، به شه که ی دیکه خه لکانی دیکه

ده یخۆن، به م جۆره یه کگرتن له نیوان خواوه ند و باوه رداران دیته دی (تاریخ الأديان و فلسفتها، طه الهاشمي، ۱۹۶۳، ۲۲۲).

هه ندیک جار له سرۆتی قوربانیداندا، بیرۆکه ی وازهینان، یان ده ستبه رداربوون له به هادارترین شت به رجه سه ته ده بیئت، بۆ نمونه له ته وراتدا هاتوه، کاتیک ژۆر نه مابوو مه لیکى مونابیه کان له شه رپکدا ببه زیت، کوپه تۆبه ره که ی کرده قوربانى بۆ ئه وه نه به زیت (تاریخ الأديان و فلسفتها، طه الهاشمي، ۱۹۶۳، ۲۲۲).

له پوانگه ی توێژه ریک، قوربانیدان به شیوه یه که له شیوه کان، سرۆتیکه له سرۆته کانی گواسته نه وه و ده ربازیوون (العبور)، که به هۆیه وه قوربانیده ر و قوربانیه که ده ربازه بن و له زه مینه وه بۆ ئاسمان بازه ده دن، له جیهانی دنیا یی ده گوازینه وه بۆ جیهانی بالا و موقه دده س، له دنیا ی خراب و گه نده بۆ دنیا ی قه داسه ت، که له میانى سرۆته که دا برپواداره قوربانیده ره که وا هه ست ده کات له خواوه ند نزیکه (القریان في الجاهلیة و الاسلام، وحید السعفي، ۲۰۰۷، ۲۲۷).

له سه رده می زوودا، ئاژه لى جۆراوجۆر ده کرانه قوربانى و به ره می دیکه ی وهک، دانه ویله و میوه هات و هه نگوین و زه یتى زه یتوون پیشکەش خواوه ندان ده کران، له قۆناغه کانی دواتریشدا ئاژه لى وهک، به ران و چیل و گا و ئاسکی کیتوی و حوشتز ده کرانه قوربانى (الفکر الديني القديم، تقی الدباغ، ۱۹۹۲، ۲۶۶).

به برپای (مارسیل مۆس) و (هنری هۆبیر)، سرۆتی قوربانیدان له چوار توخم و پایه پیک هاتوه:

۱- قوربانیده ر: ئه و که سه ی قوربانى ده دات، به مه به ستی به ده سه ته یانی سوود و قازانجیک،

کەسە کە لەسەر یەتی پابەند بێت بە هەندیک بنەما و سرووت، بۆ ئەوەی گواستنەوه لە گەند و نەگزیسی بۆ دنیای موقەددەس مسۆگەر بکات و هەندیک خەسلەتی پیرۆزی بە دەست بێنیت.

۲- زەمەن و شوین: لە میانی قوریانی کردندا دەبێت کات و شوینی قوربانیدان لە بەرچاو بگیریت، چونکە هەموو کاتیک شیاو و گونجاو نییە بۆ قوربانیدان، هەروەها دەبێت بە وردی شوینی قوربانیدان دیاری بکړیت، بۆیە باشتر وایە لە پەرستگە و شوینە پیرۆزەکاندا بکړیت.

۳- کاهین (کاهینی سەرپر): هەموو کەسێک شیاوی ئەوە نییە ئەو کارە پیرۆزە بکات، بۆیە کاهینی سەرپر ئەو کارە دەکات، چونکە کاهینە کە لە لایەکی وەکێلی قوربانیدەرە کە یە و لە لایەکی دیکەش، پیاویکی ئایینی و نزیکە لە دنیای موقەددەس.

۴- خەسلەتی قوربانییە کە: دەبێت چەند مەرج و خەسلەتیکی تێدا بێت، وەک ئەوەی دەبێت قوربانییە کە هیچ خەوش و نەخۆشی نەبێت و تەمەن و پەرگەزێکی دیاریکراوی هەبێت (القربان، مارسیل موس و هنري هوبير، ۲۰۲۱، ۱۴).

مۆس و هوبير لە توێژینەوه کە یاندا، گەشتنە هەندیک ئاکام و دیارترین ئاکام ئەوەیە، کە قوربانیدان لە زۆریە ئایینەکاندا، بەند و پەيوەستە بە دوو چەمکی سەرەکی، کە بریتییە لە: پیرۆزی و گەندی (المقدس و المدنس)، هەروەها گەشتنە ئەو ئاکامە کە سرووتەکانی قوربانیدان ئالۆزن و پێویستیان بە پێکخستن هەیه (القربان، مارسیل موس و هنري هوبير، ۲۰۲۱، ۱۵).

ئەو دوو توێژەرە، لە کتێبە کە یاندا لە میانی بەراوردکردنی سرووتی قوربانیدان لە نێوان ئایینی جوولە کە و هیندۆسیدا، هەندیک خالی

لە یە کچوونیان لە نێوان سرووتی هەردوو ئایین تومارکرد، وەک پشاندنی خوینی قوربانییە کە و لە بەرکردنی پێستە کە ی و خواردنی پارچە، یان بە شێکی دیاریکراوی قوربانییە کە، کە ئەوە وادەکات بە شێک لە خەسلەتی پیرۆزی ئازە لە قوربانییە کە بگوازیتهوه بۆ کەسی قوربانیدەر، لە سەر بنەمای ئەو باوەڕە قوربانییە کە دەروازە، یان کە نالێکی پێوهندیە لە نێوان دنیای موقەدەس (القربان، مارسیل موس و هنري هوبير، ۲۰۲۱، ۱۵).

خەسلەتی دیار لە قوربانیدا، ئەوەیە کە قوربانییە کە پۆلی نێوهند لە نێوان قوربانیدەر و خواوەنددا دەگێرێ، جا لە بەر ئەوەی پێوهندی نێوان مرقوف و خواوەند پاستەوخۆ دانامەزیت، بۆیە لێره دا قوربانیدان بە (پەیمانێ خوین)، ئامازە ی بۆ دەکړیت و لە میانی خوین پشتمندا بەریه ککه وتنی پاستەوخۆ لە نێوان ژیانی مرقویی و ژیانی خواوەندی دیتە دی (القربان، مارسیل موس و هنري هوبير، ۲۰۲۱، ۲۹).

لە هەندیک حالت و ئاییندا، دەبێت قوربانیدەر بە پۆزوو بێت و خۆی باش پاکژیکاتهوه و جلیکی خاوین بپۆشیت، بۆ ئەوەی بچیتە نێو حالەتی قەداسەت، هەروەها لە هەندیک باوەڕدا، دەبێت سەری تەراش بکات، مەبەست لەو پڕۆسانە ی پاککردنەوه دا، بریتییە لە تەکرێس و ئامادەکردنی کەسی دنیایی بۆ کاری موقەددەس، واتە دەبێت شت و شمه کە دنیاییەکان لە جەستە ی کەسە کە لابیریت، بۆ ئەوەی هەنگاو بە هەنگاو بچیتە ناو دنیای موقەددەس (القربان، مارسیل موس و هنري هوبير، ۲۰۲۱، ۴۹).

لە پوانگە ی باوەڕی ئایینیەوه، نەخۆشی و مردن و کارەسات لە ئەنجامی گوناح و خراپە کاری

دووچاری مرۆف دەبیت، جا دوورکەوتنەوه، یان جیبەجی نەکردنی فرمان و ئەرکەکانی ئایینی، مەینەتی و کارەسات بە سەر مرۆف دینیت، بۆیە مرۆف هەوڵی داوێ لە پێگەیی قوربانیدانەوه، گەندی و گوناح و خراپەکانی قوربانیدەر بۆ قوربانییەکە بگوازێتەوه و بە سەرپرینی ئازەلەکە لە گەندی و کارە خراپەکانی پرگاری دەبیت (القربان، مارسیل موس و هنري هوبير، ۲۰۲۱، ۱۱۲).

بە کورتی هەر کەسێک لە سروتی قوربانیدان بەشداربیت، خەسلەتی پیرۆزی بە دەست دینیت.

قوربانیدان بە مرۆف:

ترسناکترین قوربانیدان لە میژووی ئایینە کۆنەکاندا، قوربانیدان بە مرۆف بوو، کە لای یۆنانەکان و هەندێک گەل و ئایینی دیکەیی بەرایی مەبوو، یۆنانییەکان لە کات و ساتی قاتوقپی و برسێتیدا، مرۆفیان دەکردە قوربانی زیۆسی گەرە خواوەند، هەرەها لە لای پرۆمەکانیش کەسی وا هەبوو خۆی کردوووەتە قوربانی خواوەندان، ئەو نەریتە تا کۆتایی سەدەیی یەکەمی زایینی، بەردەوام بوو، ئەوجا لە ساڵی ۹۷ ز، بە یاسا ئەو نەریتە قەدەغە کرا، (الفکر الديني القديم، تقي الدباغ، ۱۹۹۲، ۲۶۶).

قوربانیدان بە خواوەند:

لیکۆلەر (مانهاردت) و مرۆفناس (جیمس فریزەر)، بپوایان وایە کە پێوەندییەکی بەهێز لە نێوان قوربانیدان بە خواوەند و قوربانیی کشتوکالی هەیە، بۆ ئەوەی خواوەندی بێتە ئاستی ئەوەی کە پۆلی قوربانی بگێرێت، دەبێ هەندێک نزیکي لە نێوان سروشتی خواوەندەکە

و سروشتی قوربانییەکاندا هەبیت، واتە بۆ ئەوەی خواوەندی پزێ بێت بێتە قوربانیی، دەبێ خۆی زادهی قوربانیی بێت، پەنگە ئەو مەرجه لە هەندێک پرۆهوه لە زۆریە قوربانییەکاندا هەبیت، لەبەر ئەوەی قوربانیی هەمیشە بەشیکی، یان شتیکی خواوەندی تێدایە (القربان، مارسیل موس و هنري هوبير، ۲۰۲۱، ۱۴۱). دەبێ ئاماژە بەوه بکەین، کە قوربانیدان لە خودی خۆیدا پلەیی بالاً و بەرزبوونەوهیە و پایە و ئاستی خواوەندی بە قوربانییەکە دەبەخشیت. لەم بوارهدا، چەندان ئەفسانەیی بەخواوەندبوون (التأليه) هەن، لەوانە پالەوانی یۆنانی هەرقل دواي ئەوەی لە سەر چیای (ئەویتا) خۆی هەڵدایە خواوەند، ئەوجا لە ئەنجومەنی خواوەندان ئۆلیمپ قەبوول کرا، هەرەها (ئەیس) و (ئەشمون)، دواي مردنیان، پلەیی خواوەندیان بە دەست هێنا. لە ئەفسانەیی مەکسیکادا، میخواوەند (تووسی)، کە دایکی خواوەندانە، دواي ئەوەی خۆی کردە قوربانیی، ئەوجا بە خواوەند ئەژمارکرا (القربان، مارسیل موس و هنري هوبير، ۲۰۲۱، ۱۴۳). بە پوانینی مانهاردت، قوربانیدان بابەتیکی سەرەکی بوو لە ئەفسانەکانی خواوەندیدا و قوربانیدان بە خواوەند تەنیا بابەتیکی لاوەکی و جوانی ئەفسانەکان نییە، بەلکە خواوەند هەمیشە بوو تە قوربانیی، هەرەک چۆن لە ئایینی مەسیحیدا، دەبینین مەسیح دەبیتە قوربانیی (القربان، مارسیل موس و هنري هوبير، ۲۰۲۱، ۱۵۷).

کەواتە لەو جۆرە قوربانییەدا، قوربانییەکە خودی خواوەندە، بۆیە ئەوەیان لەگەڵ جۆرەکانی دیکە قوربانیدان جیاوازه.

ئەرك و ئامانچ و جۆرەكانى قوربانيدان:
 شوپنەوارناسى عىراقى تەقى دەباغ، لە كىتەبى
 (الفكر الديني القديم)، سەبارەت بە جۆرەكانى
 قوربانيدان لە ئايىنەكاندا دەلىل: سى جۆر
 قوربانيدان ھەبوو، قوربانيدان بۆ خواوند بە
 مەبەستى خۆپاراستن لە توورپەيسى خواوندان،
 يان بە دەستھيئەت پەزىلەتەندىيان، جۆرەكانى دىكە
 برىتەيە لەو قوربانيدانەى كە تاكىك، يان
 چەند كەسىك لەگەل خواوندان لە خوانىكى
 تايبەتى، يان شتىدا، بە مەبەستى بەھيزکردنى
 ھەستى پابەندبوون و دلسۆزى ئايىنى بەشدار
 دەبن، جۆرى سىيەمى قوربانيدان برىتەيە لە
 قوربانيدان بە خودى خواوند، كە لە ميانيدا
 كۆمەلە كەسىك لە خوانىكى تايبەتدا، لە
 خواردنى جەستەى خواوند بەشداردەبن،
 ئەم جۆرەيان خواردنەوى شەرابى پىرۆزىش
 دەگرىتەو، ئامانچ و مەبەستى ئەم جۆرەيان
 برىتەيە لە ھاتنى پوحى خواوند بۆ ناو
 جەستەى مۆفەكان و يەكبوون لەگەل خودى
 خواوند (الفكر الديني القديم، تقي الدباغ،
 ۱۹۹۲، ۲۶۵).

نوسەر لە كىتەبەكەيدا ئاماژە بەو دەكات، كە
 ئەو سى جۆرە قوربانيدانە لە ئايىنە كۆنەكاندا
 باوبوو، جۆرى يەكەميان تاكەكان كىرەويانە بۆ
 ئەو مەبەستەى ئاماژەمان پى كىرد، بەلام ئەو
 قوربانيدانەى كە تاك، يان چەند كەسىك لە
 خوانىكى تايبەتدا بەشداربوون، ئەو بەشەك بوو
 لە پىرۆرەسى دەولەت كاتىك خوانىك لە دەورى
 قوربانىگە سازدەكرا و تىيدا ئەندامانى كۆمەلگەكە
 لە خواردنى قوربانىيەكە بەشداردەبوون، بە
 مەبەستى بەدەستھيئەت خىر و بەرەكەت و
 سۆزى خواوند، جۆرى سىيەمىش برىتەيە لە
 كوشتنەوى ئازەلىك، كە بەرجەستەيەكى پەزى

خواوندە (يعتبر تجسيدا رمزيا للالهة)، كە
 لە زۆرەى ئايىنەكاندا برىتەيە لە (گا)يەك، بۆ
 نمونە كاتىك پىك گەنم لە سەر قوربانىگەى
 خواوند زىۆس دادەنرا بۆ ئەوئەى گايەكە لىي
 بخوات، پاشان گايەكە دەكرايە قوربانى، ئەوجا
 ھاوولايىيان لە گۆشتى گايەكە بەشداردەبوون،
 لىرە گايەكە بەرجەستەيەكى پەزى خواوندە،
 (الفكر الديني القديم، تقي الدباغ، ۱۹۹۲، ۲۶۶).
 دەتوانىن مەبەست و ئامانجەكانى قوربانيدان
 بەم شىوئەيە پۆلەن بكەين:

- ۱- سرووتى ئايىنى.
 - ۲- مەبەست لە قوربانيدان.
 - ۳- شىوئەى سرووتەكە.
- لاى ھىندۆسەكان دوو جۆرە قوربانيدان ھەيە،
 قوربانى خولى و قوربانى لاوئەكى. لە زۆرەى
 ئايىنەكاندا جۆرى يەكەم ئەرك و واجبە، كەچى
 جۆرى دووم ئارەزوومەندانەيە.
- لاى ئەوان، مەبەست لە قوربانيدان قودسىيەت
 پىدانە بە خواوندان، يان بۆ نەھىشتنى گوناح
 و ھەلەكانە، لە دۆخى يەكەمدا مەبەستى
 قوربانيدەرەكە، گەيشتن و پىوئەندىكردنە بە
 موقەددەس، كەچى لە دۆخى دوومدا لابردنى
 بەشەك لە گەندى و پۆخلى قوربانيدەرەكەيە،
 (تارىخ الاديان و فلسفتها، طە الهاشمى، ۱۹۶۳،
 ۲۲۰).

- تەھا ھاشمى، لە كىتەبەكەى خۆيدا، جۆرەكانى
 قوربانيدانى بەم شىوئەيە پۆلەن كىردوو:
- ۱- قوربانيدانى خودى، يان كەسى، ئامانجى
 ئەو جۆرە، ھىنانەدى قودسىيەتە بۆ كەسى
 قوربانيدەر.
 - ۲- قوربانيدانى بابەتى، (تارىخ الأديان و فلسفتها،
 طە الهاشمى، ۱۹۶۳، ۲۲۰).
- ھەندىك جار قوربانيدان بە مەبەستى

فالگرتنه‌وه، پیش‌گویی و زانینی دواپوژ ده‌کرا، دواي کوشتنه‌وه‌ی نازله‌که، سحیرباز، یان شامانه‌که، بۆ لیکدانه‌وه‌ی دواپوژي مروفیک ته‌ماشای جهرگ و دل و هه‌ناوی قوریانییه‌که‌ی ده‌کرد، یان نه‌جامی پروداویک، نه‌و جوره قوریانیدانه لای بابلی و ناشووری و کلدانییه‌کان باو بوو، (الفکر الدینی القدییم، تقی الدباغ، ۱۹۹۲، ۲۶۷).

مارسیل مؤس و هنری هوبیر، له کتیبه‌که‌یاندایا به‌ناوی (قوریانی)، جیاوازی له نیوان دوو جوره قوریانیدان ده‌کن، یه‌که‌میان نه‌و جوره‌یه‌که سرروتی قوریانیدان ته‌نیا به‌فوتاندن و له‌ناوبردنی قوریانییه‌که‌ته‌واو ده‌بیت، دووه‌میشیان نه‌و جوره‌یه‌که له‌ناو نابردریت، که نه‌و جوره‌یان پیش‌که‌شکردنی دانه‌ویله و تۆبه‌ره‌ی به‌روبوومی داره‌کان ده‌گریتته‌وه (مارسیل موس و هنری هوبیر، القریان، ۲۰۲۱، ۱۳).

به‌گویره‌ی مؤس و هوبیر، دوو ئاستی قوریانیدان هه‌یه، یه‌که‌میان قوریانیدانی تاک، که له میانیدا تاکه‌که بۆ به‌رژه‌وه‌ندی و سوودی تاییه‌تی خۆی جیبه‌جیبی ده‌کات، به‌مه‌به‌ستی پزگاریوون له گوناحیک، یان هینانه‌دی ئاواتیک، ئاستی دووه‌میان، قوریانیدانی ده‌سته‌جه‌معیه که له میانیدا سوودیکی هه‌مه‌کی بۆ خیل، یان کۆمه‌لگه‌که دینیته‌دی، وه‌ک باران بارین، یان پاراستن له شه‌پانگیزی دوژمن (مارسیل موس و هنری هوبیر، القریان، ۲۰۲۱، ۱۳).

هه‌روه‌ها مؤس و هوبیر، قوریانیدانیان بۆ دوو جور پۆلین کردوه:

۱ - قوریانیدانی کاتی و له‌ناکاو، که قوریانیدانی نه‌زکردن و چاکبوونه‌وه له نه‌خۆشی له‌خۆده‌گریت.

۲ - قوریانیدانی وه‌رزی و جیکیر، که قوریانیدان

له‌جه‌ژنه وه‌رزییه‌کان و کاتی پیگه‌یشتنی به‌ره‌مه‌کشتوکالییه‌کان (مارسیل موس و هنری هوبیر، القریان، ۲۰۲۱، ۱۳).

هه‌روه‌ها ده‌کرئ جوره‌کانی قوریانیدان، به‌گویره‌ی مه‌به‌ست و هینانه‌دی ئامانج، بۆ چوار جور سهره‌کی دابه‌ش بکریت که نه‌مانه‌ن: قوریانیدانی لیخۆش بوون، قوریانیدانی یه‌کبوونی ئایینی، قوریانیدانی به‌ده‌سته‌هینانی خه‌سه‌له‌تی موقه‌ده‌سه، قوریانیدانی پزگاریوون و پاکبوونه‌وه له‌خه‌سه‌له‌تی گه‌ند و پیسی، (مارسیل موس و هنری هوبیر، القریان، ۲۰۲۱، ۱۳).

مؤس و هوبیر له‌کتیبه‌که‌یاندایا، نه‌وه‌یان ده‌رخستوه، پیویسته له‌سه‌ر که‌سی قوریانیده‌ر، به‌کۆمه‌لیک سررووت پابه‌ند بیت، بۆ نه‌وه‌ی قوریانیده‌ره‌که بتوانیت له‌دۆخی گه‌ند و پیسی بگوازیتته‌وه بۆ دۆخی موقه‌ده‌سه، (مارسیل موس و هنری هوبیر، القریان، ۲۰۲۱، ۱۳).

هه‌موو قوریانیدانییک له‌بارودۆخ و بۆ ئامانجیکی دیاریکراو ده‌کریت و هه‌ر ئایینییک پیگه‌یه‌کی دیاریکراوی هه‌یه بۆ قوریانیدان، بۆیه سرروته باوه‌کانی قوریانیدان هه‌ندیک ناپوونی و ئالۆزییان تیدایه، جگه له‌مه‌ش به‌جی گه‌یاندنی هه‌ر سرروتیکی تاییه‌ت له‌خودی خۆیدا ئالۆزه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی ده‌خوازیت له‌یه‌ک کاتدا چه‌ند ئامانجیک به‌دی بینیت، یان په‌نا ده‌باته به‌ر چه‌ند هیز و پیگه‌یه‌ک بۆ هینانه‌دی ئامانجیک، بۆ نمونه‌گه‌لی (نه‌مازۆلو)، کاتیک ده‌خوازن باران بیاریت، بریک گا ده‌هینن، پاشان له‌ناویاندا یه‌ک گا ده‌رده‌هینن و سه‌ری ده‌بپن و به‌بج ده‌نگی ده‌یخۆن، دواتر ئیسه‌که‌کانی له‌ده‌ره‌وه‌ی گوند ده‌سووتینن، نه‌وه‌ش سێ بابته له‌یه‌ک کردار و پرۆسه‌دا، (القریان، مارسیل موس و هنری هوبیر، ۲۰۲۱، ۱۶۵)، واته‌ده‌شی

له يهك كاتدا چەند ئەركيک جيبه جي بکريت، وه لئ ئامانجی قوربانیکردن هەرچییهک بیت، ئەوه سەرچاوهی وزهیه که کاریگه ریبیه که ی له و ئامانجی بۆی دانراوه، فراوانتر و زیاتره .

ئەركی سەرکهی قوربانیدان له ئاستی ئایینیدا، دوو لایه نه، هینانه دی و دروستکردنی دۆخی پیروزی و قه داسهت بۆ بهرزه وهندی قوربانیده ره که، دووه میان لابردين و په شکرده وهی ئەوه له و گوناخانهی کردوویه تی، به واتیه کی دیکه گه یشتنی قوربانیده ره که به دنیای قه داسهت و پاکبوونه وه له گوناح، (عبدالرحیم بوهاها، ۲۰۰۹، ۳۰۴). وهک له سرووتی قوربانیدان دیاره، که ئەركیکی گۆرینه وهیه، مرۆف قوربانی پیشکەش خواوه ند دهکات و برپای وایه پپی دهکات و زۆریه ی گه لانی کۆن برپایان وابوو، خواوه ند گوشتی قوربانیه که دهخوات و خوینه که شی دهخواته وه، ئامانجی مرۆفه کهش له قوربانیدانه که، هینانه دی ئەوه داواکاری و ئاره زوانیه که له خواوه ند داوی دهکات، واته پیوه ندییه کی گۆرینه وهی دیاری و به خشینه له ئیوان مرۆف و خواوه ند، (عبدالرحیم بوهاها، ۲۰۰۹، ۳۰۴).

به شیوه یه کی گشتی، قوربانیدان چەند ئەركیکی هیه، وهک: لیخۆشبوون له گوناح، به دهسته ئینانی ئامانجیک، یان دوورخستنه وهی به لایه ک، نزیکبوونه وه و به دهسته ئینانی په زامه ندی خواوه ند، پیشگی و زانیی دواپۆژ، به شداریبوون له خوانی موقه ددهس. ده بی ئامازه به وه بکه ین که ئەوه ئه رکانه په یوهستن به ئەركی سەرکهی قوربانیدان که بریتیه له گواستنه وهی قوربانیده ره له دنیای گه ند بۆ دنیای موقه ددهس (القربان، مارسیل موس و هنری هوبیر، ۲۰۲۱، ۱۵).

کهواته به گویره ی ئەم لیكدانه وهیه، قوربانیدان کار و سرووتیکی ئایینیه، له پینگه یه وه بار و په وشى مه عنه وی که سه که ده گۆرپریت، ههروه ها مه به ستیک له مه به سه ته کانی قوربانیدان، پاکبوونه وهیه له گه ندی (النجس) و داوی لیخۆشبوونه له گوناچه کان.

- قوربانیدان له ئەفسانه و ئایینی گه لاند: - قوربانیدان له میسۆپۆتامیا: له ئەفسانه کاند هاتوه، لۆکال زاکیزی شای ئۆرۆک، نان و ئاوی سازگاری پیشکەش به خواوه ند کرد، ههروه ها شا «گۆدیا»، خوانیکی بۆ خواوه ندی شاری له کش ئاماده کرد، (حامۆرابی) ش که یه کیک بوو له شا ناوداره کانی ده ولته تی بابلی کۆن، خواردنی جۆراو جۆری خسته به رده م په یکه ری خواوه ند. لیستی دیاری و قوربانیه که کان بۆ خواوه ندان، به گویره ی ئامانجی قوربانیدانه که گۆرانی به سه ردا هاتوه . به شیوه یه کی گشتی به رخ، یان بزنی ده کرایه قوربانى، ههروه ک له دیمه ن و هه لکۆل دراوه کاند ا دیاره، بۆ لیبووردن له گوناچه کان. شا گۆدیا ژماره یه ک گا و بزنی و کاوپى دیاری کرد و بۆ قوربانى کردن له په رستگه ی له کش به بۆنه ی جه زنی سه ری سأل ته رخان کران، (بلاد مابین النهین، دیلابورت، ۱۹۹۷، ۱۶۴).

به گویره ی ئەوه ی له به رده ستی هه ر په رستگایه ک بوو، جۆری دیاری و قوربانیه که کان جیاواز بوو، بۆ نمونه له شاری ئۆرۆک له په رستگه ی «ئانۆ»، له پۆژگاریکی دیاریکراودا، پۆژانه دوو جه م که پیکه اتبوو له نان و شه راب و گوشت و میوه هات، هه موو به یانیه ک پیشکەشی خواوه ند ده کرا، (بلاد مابین النهین، دیلابورت، ۱۹۹۷، ۱۶۵).

وینه ی خواپه رستان له سه ر مۆری لوله یه کانی

بهراييدا، کيشراوه، که قوربانيان له گه ل خوياندا هيناره، نه وه مان بؤ دهرده خات که خواهند داواي خواردني له باوه پداران کردوه، (عظمة بابل، هاري ساکز، ۱۹۷۹، ۴۰۵). نه و خواردنه ي پيشکesh خواهند ده کرا، خوانيک بو خواهندي دیکه و که ساني دیکه ش به شداربوون، به شيکی دياريکراو له قوربانييه که بؤ خواهند داده نرا، به شه کاني دیکه ي قوربانييه که ده درايه فرمانره وا و کاهين و کارمه نداني پرستگه، (بلاد مابين النهرين، ديلاپورت، ۱۹۹۷، ۴۰۶). کاتيک نازه لیک بؤ قورباني تهرخان ده کرا، چندان سرووت جيبه جي کرا و خويني قوربانييه که له به رده م په يکهری خواهند ده پزئينرا، به شيويه يکي گشتي به رخ ده کرايه قورباني. له چندان ده قی کوندا، نامازه به جوره کاني قورباني کراوه، وه ک قوربانيدان بؤ پوزه کاني (نیشيشو)، قوربانييه کاني به ره به يان، هره ها هه نديک قوربانيدان هه بوون که تاييه ت بوون به پوزيکی دياريکراوي مانگ، بؤ نمونه مانگي يه ک شه وه، يان پوزي (مانگي چواره - البدر الكامل)، (بلاد مابين النهرين، ديلاپورت، ۱۹۹۷، ۴۰۷).

سرووتیک که به قوربانيدان په يوه ست بوو، بريتي بوو له پشتن و پرژاندني شه راب، يان زهيت، يان خويني قوربانييه که، له به رده م قوربانگه، يانيش ده کرايه ناو قاپيک و له به رده م قوربانگه که داده نرا، (بلاد مابين النهرين، ديلاپورت، ۱۹۹۷، ۴۰۸).

- قوربانيدان لای که نعانويه کان:

له ده قه کاني توگاريته دهرده که ويته، که بنه ماله فرمانره واکان به مه به ستي به ده سته يانني خواهندي، قوربانيان پيشکesh به خواهندان

ده کرد. چندان جوری قوربانيدان لای که نعانويه کان هه بوو، گهنم و نانيان ده کرده ديارى بؤ خواهندان و له دارستانه کانيش نازه ليان ده کرده قورباني و شه رايان به سر گوري مردوه کانيناندا ده پشت بؤ نه وه ي مردوان له دنيايه که ي دیکه بيخونه وه، هره ها توگاريته کانيش، گا و مه پ و ناسک و نازه لي دیکه يان ده کرده قورباني، (الحياة الدينية في مجتمع اوغاريت، صالح الحكيم، ۲۰۱۰، ۲۴۵). لای قرتاجيه کان، سي جوره قوربانيدان هه بوو: نه و قوربانييه ي که به ته وای ده سووتينريته، قورباني هاوبه ش، قورباني ليخوشبوون، هره ها لای نه وان کاتيک هه ستيان به مه ترسيه يکي گوره ده کرد، منداليکی (توبه ره) يان، ده کرده قورباني بؤ خواهند (به عل)، له ميانی پشکيني قوربانگه ي پرستگه ي (سلاميؤ) له قرتاج، نيسکوپرووسکی سووتينراو دوزرايه وه، (صالح الحكيم، ۲۰۱۰، ۲۵۳).

- قوربانيدان لای که لانی سامی:

پويرت سميس له کتيبي (ثاينی ساميه کان)، سه باره ت به قوربانيدان، نامازه به وه ده کات، لای زورينه ي گه ل و ميلله ته کونه کان، که سرووته ثاينيه کانينان تا پاده يه ک پيشکesh و تووبون، قوربانيدان گرنگ بووه و جووه کانيش که گه ليکی سامين، بايه خيان به قورباني داوه و له (سيغري ته کوين) دا که به شيکه له ته ورات، قورباني ده کريته سي جور: سووتاندن (عولا)، نه و قوربانييه ي ده کريته جه ميک (شيلم، زييح)، هره ها قورباني گوناکرد (الخطيئة - حطات)، (ديانة الساميين، رويرت سميت، ۲۰۱۹، ۲۱۴).

جياوازي سه ره کی له نيوان جوره کاني قورباني، لای عيبرانييه کان له کولتووري پيش کوج پيکردن (سبي)، به م جوره بووه: ۱- جياوازي له نيوان قورباني نازه لي (زييح) و

قوربانی پوهه کی (منحاه).

۲- جیاوازی له نیوان نه و قوربانیهی ده سووتیتری و نه و قوربانیهی ده کریته خوانیکی پیروژ.

۳- نه و قوربانیهی ته و اووی قوربانیهی که ده کریته دیاری بو خودا و له سهر قوربانیهی که داده نریت، یان به ناوی خودا دابهش ده کریت، نه و هیان جیاوازه له و قوربانیهی تییدا خواوند و خه لکه که هاوبهش و به شدارن.

نه و سی جوړه قوربانیدانه لای گه لانی سامیه کان باویو، (دیانه السامیین، روبرت سمیت، ۲۰۱۹، ۲۱۴).

مه به ست له سووتاندنی قوربانیهی، یان خواردنی له لایه ن کاهینیکه وه، بریتیه له پرگار بوون و له ناو بردنی لاشه ی قوربانیهی که، به خواردنی، یان سووتاندنی ناژه له که، اته به شه کانی لاشه ی ناژه له قوربانیهی که له میانی خواردن و سووتاندنی به ره و دنیای موقه ددهس ده گوازیته وه و له هندیک حاله تدا ته و اووی جهسته ی قوربانیهی که ده سووتیتر، وهک له (عولاه) لای جووه کان و سووتنگه ی یونانیه کاند، به دی ده کریت، (القربان، مارسیل موس و هنری هوپیر، ۲۰۲۱، ۹۱).

روبرت سمیت، ۲۰۱۹، ۲۱۵).
پروبرت سمیس ناماژه به وه ده کات، که جووه کان گوشتی خوشتریان نه ده خوارد، که چی عه ره به کان ده یان خوارد و ده یان کرده قوربانیهی، هه روه ها جووه کان گوشتی ناسکیان ده خوارد، به لام له پوانگه ی نه و ان بو قوربانیهی نه ده شیا، (دیانه السامیین، روبرت سمیت، ۲۰۱۹، ۲۱۵).

له نیوان جوړه کانی قوربانیداندا، قوربانیهی به ناژه ل لای گشت سامیه کان، بایه چی زیاتر بو و به قوربانیهی کی پاسته قینه و نمونه یی هه ژمارده کرا، که چی قوربانیهی پوهه کی له سروته نایینیه کاند، به قوربانیهی کی لاهه کی داده نرا، نه و هه ش شتیکی ناسایی بو، له بهر نه وهی گشت سامیه کان

ده وارنشین (بدو) بوون، (دیانه السامیین، روبرت سمیت، ۲۰۱۹، ۲۱۹). قوربانیهی پوهه کی جوړیک بوو له دیاری که خواپه رست پیشکه شی خودای ده کرد و به (منحاه) ناوده برا، به لام قوربانیدان به ناژه لیک ته نیا دیارییه ک نه بوو بو خودا، به لکوو بریتی بوو له هه ست و سوژیکی کومه لایه تی له نیوان خودا و بنده کانی و قوربانیهی که به نانی خودا (لحم الوهیم) ناوده برا، (دیانه السامیین، روبرت سمیت، ۲۰۱۹، ۲۲۱).

مه به ست و بیروکه ی سهره کی له قوربانیدان به ناژه ل لای گه لانی سامی، ته نیا دیاری به خشین نه بوو بو خودا، به لکوو بریتی بوو له کاریکی هاوبهش، که له میانیدا خودا له گه ل به بنده و خواپه رسته کاندیا هاوبهش ده بوون له گوشت و خوینی قوربانیهی که (دیانه السامیین، روبرت سمیت، ۲۰۱۹، ۲۲۳).

- قوربانیدان له نایینی هیندوسیدا:

له ده قه کانی قیدا، که کونترین ده قی نووسراوه به زمانه کانی هیندوئاری (له نیوان سالانی ۱۵۰۰ پ.ز تا ۱۵۵۵ پ.ز نووسراونه ته وه) له باکووری پروژئاوای هیندستان. له نایین و باوه پ و خوداپه رستی قیدایی، به توندی به دابونه ریتی قوربانیهی کردن و قوربانیهی به خشینه وه به ستراوه ته وه، پوپه سمی نالوژی قوربانیکردن و به خشینه وهی نه زر له قیدادا بو چندان خواوندی جوړاوجوړ ده بینریت، وهک خواوندی ناگر (ناگنی) و خواوندی شه پ و جهنگ (ئیندرا) و خواوند (فیشنو) و ژور خواوندی دیش (زانستی به راوردکردنی پیوانه یی، شاسوار هه رشه می، ۲۰۲۰، ۱۰۵).

له میانی به چی گه یاندنی سرووتی جوړیک له قوربانیدان له نایینی هیندوسیدا، به مه به ستی جیاکردنه وی به شی سهره کی بو خواوند نا هه نگیک

سازده گریټ، که به ئاههنگی (قاپا) ناسراوه، له میانیدا قوربانیه که دهگریټه ههژده بهش، لهوانه حهوت بهش هه لده بژێردریټ بۆ خواوهندان، ئهوه حهوت بهشه بۆ هیتانه دی ئامانجیکی دیکه به کاردیټ و لهو حهوت به شه دا قه داسه تی قوربانیه که بۆ قوربانیده ر ده گوازیټه وه، (القربان، مارسیل موس و هنری هوبیر، ۲۰۲۱، ۱۰۰). کاتیټک خواوهند له ئاههنگه که دا ئاماده ده بیټ، ته نیا مه بهست و به شداری و ئاماده بپوونی خواوهند نییه، به لکوو بۆ ئه وهی له پێگه ی قوربانیه که وه خواوهند له ئاماده بووندا ئاویته بیټ و حلول بکات، (القربان، مارسیل موس و هنری هوبیر، ۲۰۲۱، ۱۰۱).

- قوربانیدان له ئه فسانه و ئایینه سه ره تاییه کاندای: زۆریه ی ئایینه کان، چ له ئاستیکی پیشکه وتووداین، یان سه ره تایی بن، قوربانیدان کردووه ته به کتیټک له سه رووته کانی ئایینه که، مرفی به رایسی بپوای وابوو که خواوهند قوربانیه یان دیاری به شیوازیټکی هیمما و پاز، وه رده گریټ. هه ندیک گه لی به رایسی قوربانیه که یان به ته وای ده سووتاند، بۆ ئه وه ی قوربانیه ی دیارییه که له پێگه ی هه لم و دووکه ل بگاته خواوهند، واته گه لانی سه ره تاییش بایه خیان به قوربانیدان داوه، بۆ نمونه له ولاتی پیرۆ، خێله به راییه کان که خواوهند «فیراکوشا» یان ده په رست، له میانیه به جی گه یاندنی سه رووتی قوربانیدان، کاهینه که ده یگوت:

ئهی ئه وه ی ژیان ده به خشی.... و په رنگ و بۆن به ژیان ده ده یته، ئه وه قوربانیه مان لئ قبول بکه، ئهی دروستکه ر، (محمد الخطیب، ۲۰۱۷، ۱۷۳).

له کیشوهری ئه فریقیاش له ولاتی غانا، کوپی گه وهره ی مال قوربانیه ی بۆ پۆحی باوکی ده دات، یان ئه گه ر ئافره تیټک مندالی بیټ، ئه وه مریشکیټک

ده کاته قوربانیه ی، هه روه ها کاتیټک که سیټک ده سه کوته، یان داهاتیټکی باش به ده ست بیټیټ، ئه وه قوربانیه ی بۆ باوان (الاسلاف) ده دات، یان ئه گه ر که سیټک نه خۆش که ویټ و چاکبووه وه، ئه وه له سه ریه تی قوربانیه ی بدات، (محمد الخطیب، ۲۰۱۷، ۱۷۵).

جیاوازی قوربانیدان له نیوان ئایینه پیشکه وتووه کان و ئایینه سه ره تاییه کان ئه وه یه، که قوربانیدان لای گه لانی سه ره تایی له بنه په تدا بنه ده به هیتانه دی پێوه ندیه کی باش له گه ل باوان.

مرفیئاس «پۆیرت بارسونز» سه به ره ت به قوربانیدان لای گه لی (بانتۆ)، پێپوایه مه به ست له قوربانیدان لای بانتۆ، گه پانه وه، یان نوپکردنه وه ی پێوه ندیه له گه ل پۆحه کان، له پێگه ی خوانیکی هاوبه ش و به بی به جی گه یاندنی قوربانیه ی کردن، خه لکه که هه ست به هیمنی و ئاسووده یی ناکه ن و له میانیه به جی گه یاندنی ئه وه سه رووته دا، له پۆحه کان و باوان ده پارینه وه و نزاده که ن، (محمد الخطیب، ۲۰۱۷، ۱۷۵)، واته لای ئه وان مه به ست له قوربانیدان به ده سه ته یئانی سوژ و پشتیوانی باوان و پۆحه کانه. له باشووری هه ریټی (کووردفان) یش، له سووان، بۆ ئه وه ی باران بپاریټ، به راز، یان مانگا ده که نه قوربانیه ی (محمد الخطیب، ۲۰۱۷، ۱۷۶).

له کو تاییدا، ده کریټ ئه رک و ئامانجی سه رووتی قوربانیدان له م خالانه ی خواره وه دا کو رت بکه ی نه وه:

۱- قوربانیدان سه رووت و توخمیکی سه ره کییه له زۆریه ی ئایینه کاندای.

۲- قوربانیدان بریتییه له پیشکه شکردنی خواردن، یان دیارییه ک بۆ خواوهند، یان هیزه بالاکان، به مه به ستی به ده سه ته یئانی داواکاری و مه به ستیټک، یان پیشاندانی باوه پ و دلسۆزییه بۆ یان.

۳- سه رووتی قوربانیدان، خه سله ت و سه روشتیکی

الحكيم، دمشق، ٢٠١٠.

٧- طقوس العبور في الاسلام، عبدالرحيم بوهاها، دار الانتشار العربي، بيروت، ٢٠٠٩.

٨- بلاد ما بين النهرين، ديلاپورت، ترجمة: محرم كمال، مصر، ١٩٩٧.

٩- عظمة بابل، هاري ساكز، ترجمة: عامر سلمان، موصل، ١٩٧٩ز.

١٠- تاريخ الاديان و فلسفتها، تأليف طه الهاشمي، بيروت، ١٩٦٣ز.

١١- القربان في الجاهلية و الاسلام، وحيد السعفي، بيروت، ٢٠٠٧.

١٢- الاديان في المجتمعات البدائية، تأليف، محمد الخطيب، دار علاءالدين سوريا، ٢٠١٧.

١٣- العنف المقدس، رينيه جيرار، ترجمة: جهاد وهاش و عبدالهادي عباس، دار الحصاد، دمشق، ١٩٩٢.

١٤- ديانة الساميين، روبرتسون سميث، ترجمة: عبدالوهاب علوة، مصر، ٢٠١٩.

١٥- اواخر الوثنيين، بير شوفان، ترجمة: سلمان خرفوش، سوريا، ١٩٩٧.

ثاينى - نابوروى هيه و ئامانجى سه رهكى سرروتهكه، پته و كوردنى پئوه ندييه له نئوان مرؤف و خواوه نند، يان پوحه كان.

٤ - پيشكش نه كوردنى قوربانى ئاكامى خراپى ده بيتت، چونكه قوربانى ته نيا به خشينى ديارى نييه، به لكوو سرروتيكى ته هارهت و پاكبوونه وه شه .

٥ - قوربانيدان، پؤلكى گرنگ له يه كگرتنى كۆمه لايه تى و هينانه دى گونجان و ته بايى له نئوان خه لكدا ده گيپرئ، (محمد الخطيب، ٢٠١٧، ١٧٨).

به تئيه پبوونى پؤزگار ئه و سرروته ئاينينيه، بووه سررووت و نهرينتيكى كۆمه لايه تى په يوه ست به ژيانى كۆمه لگه ي مرؤيى و هئما و په مزه كانى، قوربانى گورپينيان به سه رداها و واى لئ هات گوزارشت له بيروباوه په كۆمه لايه تيه كان بكه ن، كه يه كگرتن و ته بايى و گونجانى كۆمه لايه تى دهسته بهر بكه ن، ههروه ها مال و سامان و مولك و خانه واده كه يان بپاريزيت .

سه رچاوه كان:

١- خواو گه ردوون و مرؤف، فيراس سه وواح، وه رگيپرانى، كاوه توفيق، ناوه ندى ره هه نند، سليمانى، ٢٠٢١.

٢- زانستى به راورد كوردنى پئوانه يى له زمانه هيندوروپيه كاندا، شاسوار هه رشه ميبى، ده زگاى جه مال عيرفان، سليمانى، ٢٠٢٠.

٣- القربان (مقالة في طبيعة القربان ووظيفته)، مارسيل موس و هنري هويير، ترجمة: محمد حاج صالح، دار معني للنشر، ٢٠٢١.

٤- الفكر الديني القديم، تقي الدباغ، بغداد، ١٩٩٢.

٥- الأعياد في وادي الرافدين، راحجة خضر النعيمي، سوريا، ٢٠١١.

٦- الحياة الدينية في مجتمع الاوغاريتي، صالح